

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **M. H. N.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2025, č. j. 4 Az 4/2025-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 11. 2024, č. j. OAM-1305/ZA-ZA11-HA06-2024, žalovaný rozhodl, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji usnesením ze dne 3. 2. 2025, č. j. 17 Az 2/2025-14, postoupil k vyřízení místně příslušnému Městskému soudu v Praze. Rozsudkem ze dne 23. 6. 2025, č. j. 4 Az 4/2025-41, Městský soud v Praze podanou žalobu zamítl. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel namítl, že žalovaný i městský soud nesprávně vyhodnotili jeho problémy s věřiteli ve Vietnamu jako azylově nerelevantní. K tomu uvedl, že se nemůže obrátit na příslušné orgány ve Vietnamu bez toho, aniž by se sám vystavil nebezpečí. Závěry žalovaného i městského soudu, že občané Vietnamu mají možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné státní orgány, jsou podle stěžovatele nepodložené a nezabývají se tím, jaká je skutečná možnost obětí lichvy domoci se účinné ochrany v praxi. V této souvislosti stěžovatel poukázal zejména na vysokou míru korupce ve Vietnamu. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

IV.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, na které pro stručnost odkazuje.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námítky a stěžovatel ve své argumentaci nevyložil žádné relevantní důvody, které by svědčily pro odklon.

[7] V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru stěžovatel uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamu, nikdy nevyvíjel politickou aktivitu a nebyl členem žádné politické strany nebo hnutí, je ženatý, manželka žije ve Vietnamu s jejich třemi dětmi, z vlasti odcestoval naposledy v listopadu 2023, kdy přicestoval do České republiky, je zdrav. Požádal o udělení mezinárodní ochrany proto, že ve Vietnamu má dluhy, je pod tlakem věřitelů, obává se vrátit domů, potřebuje tu pracovat a vydělat peníze. Obává se své potíže ve Vietnamu nahlásit, protože by se mu věřitelé pomstili. Už vyhrožovali jemu i manželce, stěžovatel však policii nevolal, neboť je to věc, co mají s věřiteli mezi sebou. Problémy s policií ani se státními orgány stěžovatel neměl.

[8] V daném případě bylo v průběhu správního řízení objasněno a mezi stranami není sporné, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je obava stěžovatele z pronásledování, resp. hrozby vážné újmy ze strany svých věřitelů. Přestože měl stěžovatel podle svého tvrzení obavu o své bezpečí a cítil se být ohrožen, neobrátil

pokračování

se s žádostí o pomoc na příslušné vietnamské státní orgány a svou situaci vyřešil odjezdem z Vietnamu.

[9] K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu lze odkázat na bohatou a konstantní judikaturu kasačního soudu, např. rozsudky ze dne 4. 8. 2015, č. j. 6 Azs 113/2015-30, či ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014-17. Žalovaný vycházel z informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 1. 2. 2024, č. j. 100572-6/2024-MZV/LPTP (půjčky, úvěry a lichva) a informace odboru azylové a migrační politiky žalovaného - Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam ze dne 4. 6. 2024. Tyto podklady splňují požadavky, které na ně klade judikatura (viz rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81). Stěžovatel se dne 14. 11. 2024 nedostavil k seznámení s podklady, které jsou součástí správního spisu, přestože mu bylo předvolání doručeno dne 8. 11. 2024. Stěžovateli byla opakovaně dána možnost doložit konkrétní, azylově relevantní skutečnosti, této možnosti však nevyužil. Tvrzenou újmu hrozící ze strany třetích osob, spočívající v násilných vymáhacích praktikách věřitelů, nikterak neprokázal a nevztáhl konkrétně ke své osobě. Přitom podklady, z nichž žalovaný vycházel, obsahují jednoznačnou informaci o tom, že ve Vietnamu jsou půjčky načerno nežádoucí a nelegální, Vietnam má vytvořenu příslušnou legislativu v občanskoprávní i trestněprávní oblasti a že se lze bránit v občanském soudním řízení nebo může jít i o trestný čin lichvy, přičemž dlužník se může obrátit na orgány činné v trestním řízení aniž by byl sám postižen. Žalovaný shromáždil dostatek podkladů, na jejichž základě posoudil žádost stěžovatele v souladu s citovanou judikaturou.

[10] Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval otázkou, zda lze za důvod pro udělení mezinárodní ochrany považovat hrozbu újmy ze strany žadatelových věřitelů v případě návratu do země původu, a to konkrétně též do Vietnamu. V rozsudku ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, dovodil, že pronásledování i vážná újma mohou hrozit jak ze strany státu, tak ze strany nestátních původců – soukromých osob. *„Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí (...) bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, [však] nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.“* (srov. také rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2022, č. j. 5 Azs 61/2020-30, či usnesení NSS ze dne 25. 5. 2023, č. j. 4 Azs 87/2023-41). Stěžovatel ochrany ve státě původu nevyužil. Nedůvěra stěžovatele ve státní orgány země původu neodůvodňuje absolutní rezignaci na využití prostředků ochrany, které poskytují. Lze odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004-67, a ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004-49, č. 401/2004 Sb. NSS, nebo na aktuálnější usnesení ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023-30, či ze dne 9. 5. 2023, č. j. 9 Azs 71/2023-26.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud odkazuje též na své dřívější rozsudky, v nichž dovodil, že potřeba legalizace pobytu na území není azylově relevantním důvodem (např. rozsudky ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 37/2003-47, a ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004-69).

[12] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, část III. 4., nebo usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2025

David Hipšr
předseda senátu